

Sygn. akt **II AKa 26/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Chojnowski (spr.)
Sędziowie:	SA Bogumiła Metecka-Draus SO del. do SA Małgorzata Jankowska
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Christophera Świerka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r. sprawy

P. W.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt III K 133/14

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę skazanego P. W. przekazuje Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. O. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Małgorzata Jankowska Grzegorz Chojnowski Bogumiła Metecka-Draus

Sygn. akt II AKa 26/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie ustalił w części wstępnej wyroku łącznego z dnia 27 listopada 2014 r. – sygn. III K 133/14 – w punktach I-V wyroku, wyroki którymi skazano P. W. za czyny, za które wymierzono kary, które co do zasady podlegają połączeniu w taki sposób, że możliwe było wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności za czyny objęte skazaniami wyrokami Sądu Rejonowego w Goleniowie opisanym w pkt II, III i IV oraz wyrokiem opisanym w pkt I (Sąd Rejonowy w Goleniowie – sygn. II K 514/09) i w pkt V (Sąd Okręgowy w Szczecinie – sygn. III K 276/11).

Za tak ukształtowane skazania sąd połączył wymierzone kary pozbawienia wolności i wymierzył w pierwszym wypadku (pkt 3.) karę łączną jednego roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w drugim wypadku (pkt 2. wyroku) karę łączną

9 lat pozbawienia wolności. Wyrok łączny zawiera także rozstrzygnięcia, co do zaliczenia – na poczet orzeczonych kar łącznych – okresów pozbawienia wolności, a nadto kosztów postępowania i obrony z urzędu.

Wyrok ten zaskarżyła obrońca skazanego zarzucając:

- naruszenie przepisu postępowania, który miał wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to art. 577 k.p.k. polegające na pominięciu przez Sąd I instancji podlegającego zaliczeniu (zgodnie z wyrokiem z 19 marca 2013 r. Sądu Okręgowego w Szczecinie, III K 276/11) okresu rzeczywistego pozbawienia wolności P. W. od 28 lipca 2011 r. do 26 stycznia 2012 r.
- rażąco niewspółmierność kar łącznych w stosunku do wysokości kar jednostkowych, wieku skazanego, stabilizacji zachowania w warunkach izolacyjnych, a także krótkiego okresu, w którym P. W. dopuścił się czynów, za które go skazano.

Wobec tak sformułowanych zarzutów apelacja wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie skazanemu kar łącznych w niższej wysokości, a także zaliczenie na poczet kary łącznej pozbawienia wolności, orzeczonej w punkcie 2. części rozstrzygającej wyroku, okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od 28 lipca 2011 r. do 26 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się o tyle przydatna, że umożliwiła kontrolę instancyjną zaskarżonego orzeczenia.

Należy przyznać, że sąd I instancji prawidłowo ustalił wyroki, jakie zapadły wobec skazanego i właściwie określił konfigurację czynów, w ramach których możliwe byłoby orzeczenie kar łącznych.

O ile orzeczona w pkt 3 części rozstrzygającej wyroku łączna kara łączna co do sposobu łączenia nie budzi wątpliwości, o tyle kara łączna wymierzona za przestępstwa przypisane P. W. wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie – sygn. II K 514/09 i wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie – sygn. III K 276/11 tak oczywista co do zasady nie jest.

Otóż Sąd Okręgowy nie zauważył i zapewne dlatego przemilczał w uzasadnieniu wyroku fakt, iż kara 6 miesięcy ograniczenia wolności, (polegająca na wykonywaniu prac społecznych w wymiarze 40 godzin tygodniowo) orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie – sygn. II K 514/09 w obiegu prawnym już nie funkcjonuje.

Stało się tak dlatego, że Sąd Rejonowy w Goleniowie w sprawie Ko 2293/11 – w dniu 8 grudnia 2011 r. na podstawie art. 65 § 2 k.k.w. zarządził wobec P. W. wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w rozmiarze 90 dni w zamian za orzeczoną karę ograniczenia wolności w sprawie II K 514/09 (vide k. 42 akt).

Oznacza to, że obecnie mamy do czynienia z karą innego rodzaju niż kary, które należą do katalogu kar możliwych do połączenia w karę łączną pozbawienia wolności (art. 85 k.k.).

Sąd meriti nie wykazał, ani nie rozważał, czy w ogóle możliwe jest połączenie zastępczej kary pozbawienia wolności i kary pozbawienia wolności. Łącząc różnorodnej kary pozbawienia wolności wyszedł z założenia, że zabieg taki jest procesowo dopuszczalny – jednak tego stanowiska nie uzasadnił.

W tej sytuacji konieczne jest ponowne rozpoznanie sprawy P. W. o wydanie wyroku łącznego celem przeanalizowania możliwości i sposobu łączenia kar za poszczególne przestępstwa oraz w razie konieczności sporządzenia uzasadnienia przeprowadzenie jasnego wyводу w tym zakresie. Znane jest także stanowisko obrońcy skazanego, co do zaliczenia na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu pozbawienia wolności w okresie od 28.07.2011 r. do 26.01.2012 r. i powinno to skłonić sąd do rozstrzygnięcia również w tym zakresie.

Wobec wskazanego wyżej uchybienia skutkującego uchynieniem wyroku do ponownego rozpoznania, roztrząsanie zarzutów apelacyjnych uznano w trybie art. 436 k.p.k. za przedwczesne.